

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2178/2567

พนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ต โจทก์ นาย ธ. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 336 ทวิ, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันลักทรัพย์ของผู้เสียหายในเวลากลางคืนโดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิดหรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม อันเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา 335 (1) (7) วรรคสอง ประกอบมาตรา 336 ทวิ และมาตรา 83 เมื่อจำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันกระทำความผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักขึ้น แต่ศาลชั้นต้นมิได้ปรับบทลงโทษจำเลยทั้งสามตามบทบัญญัติดังกล่าว จึงเป็นการไม่ชอบ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นอ้าง ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัย และแก้ไขโดยปรับบทให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 แต่โจทก์มิได้ฎีกาในข้อนี้ ศาลฎีกาจึงไม่อาจวางโทษจำคุกให้หนักขึ้นตามบทบัญญัติของกฎหมายที่แก้ไขดังกล่าวได้ เพราะจะเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยทั้งสาม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 83, 334, 335, 336 ทวิ บวกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 171/2564 ของศาลอุทธรณ์ภาค 8 เข้ากับโทษของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334, 335 (1) วรรคแรก ประกอบมาตรา 336 ทวิ จำคุกคนละ 1 ปี 6 เดือน จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 9 เดือน บวกโทษจำคุก 3 เดือน ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 171/2564 ของศาลชั้นต้น (ที่ถูก ของศาลอุทธรณ์ภาค 8) เข้ากับโทษของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ เป็นจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 12 เดือน จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษปรับจำเลยที่ 1 และที่ 2 คนละ 30,000 บาท อีกสถานหนึ่ง ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้วคงปรับคนละ 15,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี และคุมความประพฤติจำเลยที่ 1 และที่ 2 ไว้ 1 ปี นับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8 ให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ฟัง โดยให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 4 ครั้ง ตามเงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยที่ 1 และที่ 2 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ส่วนที่โจทก์ขอให้บวกโทษจำคุกจำเลยที่ 1 นั้น เมื่อคดีนี้ศาลรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 1 จึงไม่อาจนำโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีก่อนมาบวกโทษในคดีนี้ได้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58 ยกคำขอส่วนนี้ของโจทก์ นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 3 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อใน

คำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า เห็นสมควรวินิจฉัยเสียก่อนว่าที่ศาลชั้นต้นปรับบทลงโทษจำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334, 335 (1) วรรคแรก ประกอบมาตรา 336 ทวิ ขอบหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันลักทรัพย์ของผู้เสียหายในเวลากลางคืนโดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวกแก่การกระทำความผิดหรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 (1) (7) วรรคสอง ประกอบมาตรา 336 ทวิ และมาตรา 83 เมื่อจำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันกระทำความผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักขึ้น แต่ศาลชั้นต้นมิได้ปรับบทลงโทษจำเลยทั้งสามตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าวและศาลอุทธรณ์ภาค 8 มิได้แก้ไขให้ถูกต้อง จึงเป็นการไม่ชอบ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นอ้าง ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัย และแก้ไขโดยปรับบทให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 แต่โจทก์มิได้ฎีกาในข้อนี้ ศาลฎีกาจึงไม่อาจวางโทษจำคุกให้หนักขึ้นตามบทบัญญัติของกฎหมายที่แก้ไขดังกล่าวได้ เพราะจะเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยทั้งสาม ส่วนที่จำเลยที่ 3 ฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาขึ้น เห็นว่า ที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 1 ปี 6 เดือน ก่อนลดโทษ เป็นการลงโทษจำคุกขั้นต่ำสุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 (1) วรรคแรก ประกอบมาตรา 336 ทวิ ที่ศาลล่างทั้งสองใช้ปรับบทลงโทษแก่จำเลยที่ 3 แล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะกำหนดโทษให้เบากว่านี้ และที่จำเลยที่ 3 ฎีกาขอให้รอกการลงโทษจำคุก นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงได้ความตามรายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยที่ 3 ของพนักงานคุมประพฤติโดยจำเลยที่ 3 ไม่คัดค้านว่า ก่อนคดีนี้เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2551 จำเลยที่ 3 เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก 1 ปี 12 เดือน ฐานบุกรุกและความผิดต่อร่างกาย ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 2864/2551 ของศาลชั้นต้น ซึ่งโทษจำคุกในคดีดังกล่าวเป็นโทษจำคุกเกินกว่าหกเดือนและมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้จำเลยที่ 3 อ้างว่า พ้นโทษมาเป็นเวลาเกินกว่าห้าปีแล้วก็ตาม แต่ความผิดของจำเลยที่ 3 คดีนี้มีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 3 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ไม่รอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 3 นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 3 ฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 (1) (7) วรรคสอง ประกอบมาตรา 336 ทวิ และมาตรา 83 ส่วนโทษและนอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8

องค์คณะ

จรศักดิ์ บุญเกษม · ปรีชา บุญโรจน์พงศ์ · สอนชัย สิริวิทยกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2178/2567>